

Σχόλια. Διαλελημχόν.] μέθον ειλημχόν.

B I S E T V S. Δικωπέω] εἰς πλάττεται τὸ το ῥήμα ἐκ τῆς δις, καὶ κωπέω ἀρχήσῃ, ἀντὶ τῆς κωπιλα- τείν. ὁ ὃ νοῦς δῶτ. πῶς οὐκ ἀμφοτέρας κατελαύειν, δια(α)λείπειν, & ὑποκινεῖν ἅμα δ' ἠθέλωμαι;

Σχόλια. Βολβῶν χύψαν.] ἐπιτῶδ' εἰσι πρὸς συμε- σίαν οἱ βολβοί. Φρωῶν.] φρύνη ἀρχαία γυνή. οἱ ὃ ῥυ- τίς. λήκυθος ὃ ῥῶδ' κ. ἡ. α.

B I S E T V S. Φρωῶν ἔχε(αν λήκυθον) φρωῶν παλαιὰ ἑτάρα. λήκυθος ὃ μυροθήκη, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ἀ- λάβασρον καλοῦσι. μύρον ὃ ῥῶδ' παλαιοῖς πολλή, & σωεργὴς χηῖσις ὡς. ἐ. μὲν ἔ μόνον τσίχας, & τὸς πλο-

A κάμης, ἀλλὰ ἐὼλον τὸ πρόσωπον καλλωπισμοῦ, καὶ εὐσομίας χάριν ἀλείφειν εἰώθεισαν. ὅθεν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθους ἔχειν, μετανυμικῶς εἴρηται ἀντὶ τῆς τῆς γνάθους ἀδ' ἔω, καὶ κατὰ κίρως μύροις ἠλειμχόρας ἔχειν. Σείδας ὃ τῶτων μειμηχός λέγει, λήκυθον ἔχου(α), τρεῖσι διωδ' κ. ἡ. α. τὸ πρόσωπον. Οἷσις τοῖς τῆς] οὐτοῖς οἱ δύο σίχοι οἱ ῥωτοῖς κακῶς ἔχοντες, ἔτω ἐπ' ἠλώρδων- τῶ.

Οἷσις τῶτοῖς θηρείοις σῶν ἡξομαι
B Ακαν. ὅμως δ' ἔαν τι πολλὰς πᾶθω. καὶ τὰ ἐ- ξῆς.

Ομως δ' ἔαν τι πολλὰς πᾶθω,
Υπό τᾶν δε τᾶν Κασαλβάδον δεῦρ' ἔσσωλέων
Θάψαμι ἐν αὐτῷ τῷ σόματι τ' ἔσβολῆς.
Καὶ τῷ αἰῶθεν ἐπιπολῆς τῆ σήματ' ὅ,
Ζῶσαν καταπιψώσαντες. εἶτα τῷ πόδε
Μολυβδοχρήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρά,
Ανώ π' ἰδεῖναι ῥεφρασιν αἰτὶ ληκύθου.
Θε. Ω μακάριε ὅ μὲν δῆμοι δ' ἀμῶν δ' ἔγω

Αὐτὴ τέ μοι δέσπονα μακαριώτατη.
Υμεῖς δ' ὅσα παρίστατ' ὅπ' ἰ τᾶς θύρας,
Οἱ γαίθονες τε πάντες οἱ τῷ δημοτῷ
Εγὼ τε πρὸς τοῦτοισιν ἢ δέχομαι ὅ.
Ἦς μεμύρομαι πῶ κεφαλῶν μερόμασιν
Αγαθοῖσιν ὡ Ζεῦ. πολὺ δ' ἔσ' ἰπέπαμιν αὐ
Τούτων ἀπάντων τὰ θάσ' ἀμφορεῖδ' ε.
Εν τῇ κεφαλῇ γ' ἐμυθῶν πολὺ χρόνον.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο.
Ὡς ἔστι πολὺ βέλπυα, πολὺ δῆτ' ὡ θεοί.
Κέραθ' ἀκράθ' ὄφρα εἴπω νύχθ' ὄλλω
Εκλερομύρας ὅπ' ἂν μάλις ὄσ' ἰ μὲν ἔχη.
Ἀλλ' ὡ γυνᾶμες φεάσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν ἀνδρ' ὅπου ὄσι τ' ἐμῆς κεντημύρας.
Χο. Αὐτοῦ μῦρουσ' ἢ μὲν γ' δ' ἔξ' ἄρ' εἰν δοκεῖς.
Θε. Μάλισθ', ὅσ' ἂν γὰρ ὅπ' ἰ τὸ δεῖπνον ἔρχε-
ται.

Ω δεσποτ' ὡ μακάριε καὶ ξισούβιε.
Δεσ. Εγὼ. Θε. σὺ μὲν τοῖ νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς
αἰήρ.
Τίς γ' ὃ γ' ἰοῖτ' ἀλλ' ἄλλων ὄλβιότερ' ὅ
Θε π' ἰς πολὺ πλεῖον ἢ ξισμουείων
Ὀντῷ τὸ πλῆθ' ὅ ε' δεδ' εἰπνηκας μόν' ὅ.
Χο. Εὐδ' ἀμονικόν γ' ἀθροπον εἰρηκας σαφῶς. F
Θε. Ποῖ ποῖ βαδίξ' ὅ; Θε. ὅπ' ἰ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

Tamen autem si quid saepe passus fuero,
Sub his meretricibus huc in nauizans,
Sepeliam in ipso ore ingressionis.
ANVS. Et horum desuper in superficie sepulchrè
Viuentem pice inientes, postea pedes
C Plumbo fundentes circumcirca talos,
Supra imponere excusationem pro lecytho.
SERVA. O beate quidē popule, fortunata autem
& ego,

Hec ἔ μοι δέσπονα μακαριώτατη.
Vos autem quaecunque adestis in ianuis,
Vicini omnes hi ciuium,
Ego praterea serua,
Que uncta sum capite unguentis
D Bonis, ὃ Iupiter, multum autem superabundantē
His omnibus thasia amphorule:
In capite enim manent multo tempore.
He autem alia deflorentes volauerunt,
Quare sunt quam iam optima multo certè ὃ Deū
Misce merum, latificabit noctem totam
Electas, quæ maximè odorem habet.
Sed ὃ mulieres, dicite mihi dominum
Virum, ubi est mea domina.

E CHO. Illic manens, nobis enim inuenire appa-
res.
SERV. Maximè, hic enim ad cœnam venit.
O domine ὃ beate, & ter beate.
DOMIN. Ego? SER. tu quidem per Iouem ut
nullus vir.
Quis enim factus est magis beator,
Qui ciuibus plus quam tribus millibus
Existētibūs, multitudine non cœnasti solus?
F CHO. Fortunatum hominem dixisti aperitè.
SERV. Quò quò vadis? DO. ad cœnam venio.

Σχόλια. Κα(α)λβάδον.] Κα(α)λβάς ἢ πόρνη ἀφ' οὗ ποιεί. αἱ γ' πόρνη καλῶσι μὲν ἐν ἔχειν τὰς ἑρασάς. ἄλλοι δ' ὅ τὰς ὄντας ἵνα ἄλλες λαβῶσι, ῥῶδ' τὸ καλεῖν ἐν καὶ τὸ βῆν.

B I S E T V S. Θάψαμι ἐν αὐτῷ] ἀττικὸν χηῖμα τὸ ἐπερηνητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ τῶ φείλω, ἢ μέθω, θαψαίμην. Ζῶ(αν κατὰ π' ἰ τῶ τῶ) δῶτ, καὶ οἱ G δύο ἐξῆς σίχοι δῶτ' ἢ ἀσύνταξίαν, καὶ τὸ τ' ἐνοίας μεγί- στω ἔχουσιν ἀσάφειαν Οἰδίποδ' ὅς τιος δ' εὐμύδω. Ὡ μακάριος] θ' ἀρ' ἀσύνταξίαν τῶ νῶ εἰσάγεται μακαρίζε(α) τὰς καμῆ πολιτεία χρωμύρας. Ὑπερπέταμιν] ὑπερ- πταμιν, ὑπερβαίνεν, πλεονάζειν. Σ. Ἀπανθή(αν) τῶ κα-

κῶς ῥωτότερον ἀπανθή(α) ὡς γ' ἔρα μύρον, καὶ πᾶν τῶ πε- πτατο, ἀντὶ τ' πᾶντ' ἀπέπτατο, ὡς ῥῶδ' τῶ Σ. καλῶς χηῖμα. τῶ ὃ ἀπανθή(αν) τῶ, ἀντὶ τ' ξηραυθέν(α), ὡς ὅπ' ἰ τῶ ἀνθ' ἀν' εἶπεν, διαφέρ' ὃ τὸ ἀπανθῆν, καὶ τὸ ἀπανθίξεν. ἀπανθῆν γ' δ', τὸ τῶ ἀνθ' ἀποβάλλειν. ἀπανθίξεν ὃ καὶ τ' Σ. τὸ τῶ ἀνθ' ἀποβάλλειν. Φρά(α)τέ μοι τ' δεσπότην] χηῖμα ῥωτότερον εἶρη] ἀντὶ φρά(α)τέ μοι ὅπως ἔστιν ὃ δε- σπότης, & ἀνθ' τ' ἐμῆς κεντημύρας, ἢ γ' ἐμῆς δεσπο- νῆς. Τῆς ἐμῆς κεντημύρας] τρεῖσι τ' δεσπότην ἐμοῦ, ἢ εἰαυτῷ ἐκ τῶ τῶ. Ἡμῖν γὰρ] τῶ γ' νῶ ἀττικῶς παρέλκει. Σχόλια. Οὐ δεδ' εἰπνηκας μόνος] παρ' ἑσπονοισι γ' εἰδ' εἰ γ' εἰπεῖν ὅτι μόνος εὐτυχῆς τῶ πολὺ τῶ.